

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra GJENKOMST TIL NEMI

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758767984/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

GJENKOMST TIL NEMI

Med Længsel gik jeg Dig imøde,
Med Jubel seer jeg Dig paany,
Du fagre lille Klippeby
Med Taarnet i den stille Aftenrøde!
Din gamle Skov staaer rank og leer
I Ungdomskraft usvækket,
Og paa dit Spejl, saavidt jeg seer,
Er Glasset ikke knækket. –

Vi med hinanden før har talt,
Du muntre Huus paa Fjeldets ydre Tinde;
Du faaer i Vildskab dog isinde
Et Spring engang – og det gaaer galt! –
Hvor er Maria! er hun inde? –
Ak, til jeg seer det Hele alt!
Der staaer den Lille jo og græder;
Den arme Smaa
Har alt sin Sørgeskjole paa
Af Moders gamle brune Klæder!
Maria død! Hun var mig kjær, –
Jeg hørte gjerne hendes Stemme,
Naar aarle hun ved Morgenskjær
Paa Klippen syslede herhjemme;
Fik møjsomt Hønsene forenet,
Bar travlt og kærligt Føden frem,
Men holdt med Kosten borte dem,
Der ikke bar den røde Lap om Benet. –

Nu er dit lille Dagværk endt!
Du er hos ham, som kalder Alle sammen,
Hvis Miskundhed har ingen Forskjel kjendt
Og holder Ingen borte, - Amen! - -

Terestina! seer jeg ret?
O Forvandling uden Lige!
Ikkun Psyche saa kan stige
Fra sin dunkle Larves Net!
Nys en Knop i Gaaders Rige
Slutted Du dit Blomster tæt -
Gaaden blev - en yndig Pige!
Skjul ej skamfuld Øjets Glands,
Åbn mig dine smukke Hænder!
See Teresa! Paven sender
Dig fra Rom en Rosenkrands!
Hulde Smil! Hun seer fornøjet
Og taknemlig mig i Øjet,
Rødmer lidt og trykker Gaven
Til sin friske Rosenmund -
Gid jeg var den skjulte Grund!
Ak, men nej, det gjælder Paven! -

Hvilken Spalte hist i Muren!
Her har været Jordskjælv nys?
See, man skimter Dagens Lys
Ængstende igjennem Furen!
Ja, Du leer, Du muntre Blod,
Nu da tryk stg Himlen hvælver,
Men hvor er dit Pige-mod,
Naar den hele Klippe skjælver?